

Arrest

nr. 302 638 van 4 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J.-Y. CARLIER
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 9 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KIWAKAN loco advocaat J. CARLIER en van attaché A. VAN STEEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 15 september 2019, dient op 18 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 1 februari 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 6 september 2023.

1.3. Op 12 oktober 2023 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidiare beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 13 oktober 2023 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraans staatsburger, etnisch een Baluchi, afkomstig uit het dorp Talang of Lalu Bazar (Iran). Toen u 10 à 12 jaar oud was ontstond er een familieconflict. Uw maternale grootmoeder stierf waardoor er een conflict ontstond tussen uw ouders over de erfenis. Uw vader begon zich agressief te gedragen ten aanzien van uw moeder. Zelf mocht u niet meer naar school gaan van uw vader. Op een dag kwam de broer van uw vader langs bij u thuis. Uw moeder werd door hem geslagen, en de ramen en deuren werden kapot geslagen. Op deze manier raakte zowel de familie langs uw vaders- als langs uw moederskant betrokken en waren er dagelijks conflicten. Op een nacht werden de broer van uw moeder en nog twee familieleden van uw moeder vermoord door de familie van uw vader. Dit incident gebeurde ongeveer één à twee jaar voor uw vertrek uit Iran. De familie van uw moeder vocht daarop terug. Na de begrafenis van de familie van uw moeder probeerde de familie van uw moeder het conflict op te lossen. De familie van uw vader stemde echter niet in en kwam nogmaals bij jullie langs. Daarop vluchtte u weg samen met uw moeder, broers en zus. Jullie verbleven op verschillende plekken, telkens voor drie à vier maanden. De familie van uw vader was jullie voortdurend aan het zoeken. Op een bepaald moment besliste uw moeder dat jullie niet langer in Iran konden blijven. De broer van uw moeder, A., kocht bustickets waarmee jullie naar Teheran konden reizen en van daaruit naar de grens met Turkije. Via Turkije reisde u verder over land naar België waar u aankwam samen met uw moeder, broers en zus in september 2019. Op 18 september 2019 verzocht uw moeder om internationale bescherming. Dit verzoek werd door het CGVS afgewezen op 18 december 2020. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde deze beslissing op 2 september 2021. Op 19 november 2021 verzocht uw moeder een tweede maal om internationale bescherming. Diezelfde dag verzocht uw broer SH. een eerste maal om internationale bescherming. Het tweede verzoek van uw moeder werd door het CGVS afgewezen op 8 maart 2022. De RvV bevestigde deze beslissing op 20 september 2022. Uw moeder verzocht op 18 november 2022 een derde maal om internationale bescherming. Diezelfde dag verzocht u een eerste maal om internationale bescherming.

U vreest bij terugkeer verdere problemen met (de familie van) uw vader. U stelt verder niets te kennen in Baluchistan en als Baluchi niet geholpen te worden door de politie.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u een kopie van uw shenasnameh (geboorteboekje) voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

U gaf aan voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw Farsi niet super was en dat u een tolk die de taal Baluchi spreekt verkoos (Verklaring betreffende procedure, afgenomen op DVZ, d.d. 30.01.2023). Het gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken verliep echter in het Farsi. U gaf op het einde van dat gesprek aan, nadat uw verklaringen aan u werden voorgelezen in het Farsi, akkoord te gaan met de verklaringen die u had afgelegd (Verklaring volgend verzoek, afgenomen op DVZ, d.d. 30.01.2023). Het persoonlijk onderhoud op het CGVS vond verder plaats in het bijzijn van een tolk die de taal Farsi machtig is. U gaf bij het begin van het persoonlijk onderhoud aan de tolk te begrijpen. U verklaarde over te zullen schakelen naar het Engels wanneer u de juiste woorden in het Farsi niet zou vinden (NPO p. 2). Gevraagd aan het einde van het persoonlijk onderhoud of u de tolk had kunnen begrijpen, stelde u enkele stukken niet te hebben begrepen, maar u dan te hebben uitgedrukt in het Engels. U noch uw advocaat hadden verdere opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud (NPO p. 7).

Bijgevolg kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Vooreerst liet u tegenstrijdige verklaringen optekenen over uw paspoort. U verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken nooit een paspoort te hebben gehad (Verklaring DVZ, vraag 25, afgenomen op 30.01.2023). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS vermeldde u plots uw paspoort. U stelde dat u in Iran een paspoort had en u vermoedde dat uw moeder dit al had afgegeven. Zelf had u geen idee waar het was, u had het niet meer gezien sinds Turkije (NPO p. 5). Dat u geen eenduidige verklaringen kon afleggen over uw paspoort, komt uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede.

Verder blijkt uit het geheel van uw verklaringen dat u uw verzoek steunt op dezelfde motieven zoals aangehaald door uw broer S.. In het kader van het door hem ingediende verzoek werd er een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uw advocaat verzocht in een mail van 9 december 2021 om een tolk die de taal Baluchi spreekt. Het gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken verliep echter in het Farsi, een taal waarvan u aangaf deze voldoende machtig te zijn om de problemen die tot uw vlucht hebben geleid te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (Declaration concernant la procedure, d.d. 14.2.2022). U gaf op het einde van dat gesprek aan, nadat uw verklaringen aan u werden voorgelezen in het Farsi, akkoord te gaan met de verklaringen die u had afgelegd (questionnaire, afgenomen op DVZ, d.d. 14.02.2022). Het persoonlijk onderhoud op het CGVS vond verder plaats in het bijzijn van een tolk die de taal Farsi machtig is. U gaf aan het begin en het einde van het persoonlijk onderhoud aan de tolk te begrijpen (NPO p. 2, 17).

Bijgevolg kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

U vreest bij terugkeer verdere problemen te kennen met uw vader omwille van het eigendomsconflict en het daaruit volgende vertrek van uw moeder uit Iran. Aan dit eigendomsconflict kan echter niet het minste geloof worden gehecht, gelet op de veelvuldige tegenstrijdige verklaringen die u, uw broer A. en uw moeder aflegden.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek om internationale bescherming baseert op motieven die aansluiten bij het relaas dat uw moeder doorheen haar opeenvolgende verzoeken heeft uiteengezet. In het kader van verzoeken van uw moeder werd door het CGVS en de RVV vastgesteld dat er geen geloof kon gehecht worden aan haar vluchtrelaas en jullie daaraan gekoppelde beweerde illegale vertrek. Verder kon er geen actueel risico afgeleid worden uit haar bewering in het verleden ooit slachtoffer te zijn geweest van huiselijk geweld.

U legt evenmin geloofwaardige verklaringen af aangaande uw vluchtmotieven.

Zo liet u allereerst tegenstrijdige en vage verklaringen optekenen over uw paspoort. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u nooit een paspoort te hebben gehad (Vragenlijst DVZ, vraag 24, d.d. 14.02.2022). Gevraagd tijdens uw persoonlijk onderhoud of u een paspoort had, stelde u uw paspoort voor het eerst te hebben gezien toen u Iran had verlaten. U had echter geen idee waar dat paspoort voor gebruikt werd op dat moment. Gevraagd in welke context u dat paspoort dan voor het eerst had gezien, wijzigde u uw verklaringen en vertelde u uw paspoort voor het eerst te hebben gezien in Chabahar (Iran) waar het werd aangemaakt (NPO p. 8-9). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over een belangrijk identiteitsdocument als uw paspoort, een document dat u overigens niet neerlegde, ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid danig.

Verder waren de verklaringen van uw broer tegenstrijdig met deze van uw moeder wat betreft de start van het familieconflict. Waar uw broer stelde dat het begon met het overlijden van uw maternale grootmoeder, die rijk was waardoor haar eigendommen verdeeld moesten worden, beweerde uw moeder dat het conflict startte toen uw paternale grootmoeder uw oom Ar. verplichtte om te trouwen om bepaalde gronden binnen

de familie te houden (NPO A. p. 6; NPO I T. p. 16). Uw moeder plaatste het overlijden van uw maternale grootmoeder pas vier maanden na de schietpartij waarbij uw oom Ar. omkwam (NPO I T. p. 8).

Verder plaatste u de schietpartij waarbij uw oom Ar. omkwam ongeveer vijf jaar voor uw vertrek uit Iran en ongeveer tien jaar geleden (NPO p. 10-11). Uw broer A. beweerde dan weer dat dit incident één à twee jaar voor jullie vertrek uit Iran plaatsvond (NPO A.p. 6).

Over het verloop van de schietpartij bleken uw verklaringen evenmin overeen te komen met deze van uw moeder en broer. U beweerde dat uw ooms Ar., A. en Z. waren omgekomen, samen met nog enkele andere mensen waarvan de identiteit niet bekend was. Uw moeder verklaarde echter dat naast haar broer Ar., ook haar schoonvader, dus uw paternale grootvader overleden was in de schietpartij. Zelf plaatste u de dood van uw paternale grootvader vier à vijf jaar geleden en linkte u dit overlijden nergens aan de schietpartij (NPO p. 6). U stelde niet te weten wie de andere slachtoffers waren. De enige overlevende, volgens uw moeder, was Dad Karim, een broer van uw vader en de schutter (NPO I T. p. 16-17). De enige die het volgens u overleefde was degene die was gaan bemiddelen. U weet zelf niet wie dit was (NPO p. 11). Waar u voorts beweerde dat de schietpartij op 300 à 400 meter van uw huis plaatsvond, stelde uw moeder dat de schietpartij ergens in een veld gebeurde op een half uur wandelen van uw huis (NPO p. 12; NPO I T. p. 19).

Uw verklaringen betreffende de verdere gebeurtenissen vallen evenmin te rijmen met de verklaringen van uw broer en moeder. U beweerde na de begrafenis van uw oom Ar. één à twee weken bij uw maternale grootvader te hebben verbleven samen met uw broers, zus en moeder, waarna uw vader iedereen kwam ophalen en mee naar uw ouderlijk huis nam. Vanaf dat moment verbleef u in uw ouderlijk huis tot u uw dorp verliet om uit Iran te vertrekken (NPO p. 14). Uw broer stelde echter dat er geen contact meer was met de familie van uw vader sinds de dood van uw oom Ar. en dat jullie (uw broers, zus en moeder, zonder uw vader) om de drie à vier maanden van locatie veranderden en bij andere mensen gingen logeren (NPO A. p. 6). Uw moeder verklaarde dat ze samen met uw zus en jongste broer naar het huis van uw maternale grootmoeder vluchtte na de begrafenis van uw oom. De volgende dag kwamen ook u en uw broer A. naar dat huis toe. De dag daarop werden u en uw broer A. echter alweer meegenomen naar het huis van uw vader. Uw moeder beweerde nog vier maanden in haar ouderlijk huis te hebben verbleven tot uw maternale grootmoeder overleed (NPO II T. p. 12-13). Nadien dook uw moeder onder samen met uw zus en jongste broer (NPO II T. p. 15-16). Eerst voor een maand in het huis van de zus van jullie buurvrouw Z.. Vervolgens vier à vijf maanden in de tuinen van de vader van Z.. Uw moeder beweerde verder dat u en uw broer A. door de broer van Z. naar deze tuinen werden gebracht, dat jullie vervolgens allemaal samen naar Chabahar gingen waar jullie de bus namen naar Teheran (NPO II T. p. 15-16). Zelf beschreef u een ander verloop van de gebeurtenissen. U verklaarde dat uw moeder, zus en jongste broer vanuit uw ouderlijk huis door de broer van Z. werden opgehaald. Waarom zij eerder vertrokken wist u niet. Twee à drie dagen later kwam de broer van Z. terug om u en uw broer A. op te halen, waarna u naar Chabahar ging, waar uw moeder, zus en jongste broer reeds waren (NPO p. 16).

Voorgaande vaststellingen doen besluiten dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vluchtrelaas.

Wat betreft de opmerkingen van uw advocaat overgemaakt via mail na het persoonlijk onderhoud, waarin hij verwees naar de verslechterde actuele situatie van Baluchen in Iran en waarin hij verzocht om een nieuw persoonlijk onderhoud zodat u deze actuele situatie verder kon toelichten, dient opgemerkt te worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS uitgebreid de kans heeft gekregen om al uw motieven voor uw verzoek om internationale bescherming naar voren te brengen en toe te lichten. Nergens sprak u echter over de algemene situatie van Baluchen in Iran. Bovendien volstaat het louter verwijzen naar de algemene situatie van Baluchen in Iran hoegenaamd niet om in uw hoofde te gewagen van een nood aan internationale bescherming. Een nood aan internationale bescherming dient immers in concreto aangetoond te worden, wat hier niet het geval is. Eenzelfde conclusie geldt voor de verklaringen van uw broer A., die stelde nergens terecht te kunnen in Iran en niet geholpen te worden door de politie omwille van zijn etniciteit. Dit werd evenmin in concreto aangetoond. Noch u, noch uw broer gaven echter aan ooit problemen te hebben gehad met de Iraanse autoriteiten (Vragenlijst A., vraag 3.7a, afgenomen op 14.02.2022; NPO p. 7; Vragenlijst A., vraag 3.7a, afgenomen op 30.01.2023).

Gelet op het geheel van bovenstaande bevindingen heeft u geenszins aangetoond dat er wat u betreft sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin noch van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. Aan uw identiteit en familiesamenstelling wordt niet getwijfeld.

Het verzoek om internationale bescherming van uw broer A. werd eveneens afgewezen."

Uw documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet ombuigen. Aan uw identiteit wordt niet getwijfeld.

Het verzoek om internationale bescherming van uw broer S. werd eveneens afgewezen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 4 en 10 van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming en voor de inhoud van de verleende bescherming, van de artikelen 10, 18 en 40 van richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor e toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat hij zowel tijdens het verhoor bij de DVZ als bij het CGVS bijgestaan werd door een tolk Farsi. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt volgens hem dat hij slechts enkele woorden Farsi spreekt en dat hij bij gebrek aan een tolk Balouchi of Urdu liever in het Engels spreekt. Het enkele feit dat hij het persoonlijk onderhoud heeft moeten doen in een taal die hij niet kende en in een taal waarvan hij in het begin had aangegeven dat hij deze onvoldoende beheerst, volstaat volgens hem om te oordelen dat zijn rechten niet geëerbiedigd werden. Hij benadrukt dat zijn moeder in het kader van haar verzoeken om internationale bescherming herhaaldelijk gevraagd heeft van tolk te veranderen. Omdat hij niet werd gehoord in een taal die hij begrijpt, dient de bestreden beslissing volgens hem te worden vernietigd.

Hij meent dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van zijn tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot zijn paspoort rekening had moeten houden met zijn leeftijd. Hij wijst erop dat hij nog maar 19 jaar is en slechts 15 jaar oud was toen hij in België aankwam. Hij verwijst naar datgene wat uiteengezet werd in het verzoekschrift ingediend door zijn broer S., gericht tegen diens weigeringsbeslissing genomen door de commissaris-generaal.

Omdat in de bestreden beslissing integraal verwezen wordt naar de beslissing die genomen werd ten aanzien van zijn broer S., verwijst hij ook naar de inhoud van het desbetreffende verzoekschrift, ingediend voor zijn broer S. Hij concludeert dat hij de status van vluchteling moet worden toegekend.

In ondergeschikte orde kaart hij aan dat in de bestreden beslissing niet gemotiveerd werd omtrent de subsidiaire beschermingsstatus. Hij wijst erop dat zijn raadsman tijdens het persoonlijk onderhoud nog de nadruk heeft gelegd op de vervolging van de Baluchi minderheid in Iran. Hij wijst erop dat een nieuw rapport van Amnesty International verdere gewelddadige en willekeurige aanvallen door de Iraanse autoriteiten op betogers en gelovigen die hun gebedsplaatsen in Baluchistan verlaten hebben, gedocumenteerd heeft. Ten slotte voert hij aan dat zowel hijzelf als zijn broer verklaard hebben dat de Iraanse regering hen geen bescherming kan bieden gezien hun etniciteit.

3. Nieuwe stukken

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

- E-mails van zijn raadsman;

- Beslissing van mevrouw T.;
- Beroep tegen de beslissing onontvankelijkheid;
- Beslissing genomen op dezelfde dag tegen S.T..

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker stelt dat zijn leven in Iran in gevaar is omdat er een oorlog is tussen Baluchen en de autoriteiten. Hij stelt er geen toekomst te hebben, er niet naar school te kunnen gaan en er niet te kunnen werken. Hij maakt ook melding van een familieconflict waardoor zijn moeder de beslissing nam uit Iran te vertrekken.

4.4.2. De commissaris-generaal weigert middels de bestreden beslissing verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

I) Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over zijn paspoort nu hij (a) bij de DVZ verklaart nooit een paspoort gehad te hebben, terwijl hij (b) bij het CGVS vermeldt dat hij een paspoort heeft, dat hij dit in Iran had en hij vermoedde dat zijn moeder dit al had afgegeven;

II) Verzoeker steunt zich op dezelfde motieven zoals aangehaald door zijn broer S. en in het kader van diens ingediende beschermingsverzoek werd een weigeringsbeslissing genomen waarin volgende motieven werden opgenomen: (a) hij baseert zich op motieven die aansluiten bij het relaas dat zijn moeder doorheen haar opeenvolgende verzoeken heeft uiteengezet en waaraan geen geloof kon worden gehecht; (b) hij legt geen geloofwaardige verklaringen af aangaande zijn vluchtmotieven nu i) hij tegenstrijdige en vage verklaringen aflegt over zijn paspoort; ii) de verklaringen van hem en zijn broer tegenstrijdig zijn met die van hun moeder wat betreft de start van het familieconflict, de schietpartij, het verloop van de schietpartij en de verdere gebeurtenissen; (c) de verslechterde actuele situatie van Baluchen in Iran betreft een loutere verwijzing naar de algemene situatie en volstaat niet om te gewagen van een nood aan internationale bescherming.

4.4.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in het administratief dossier en worden niet *in concreto* weerlegd in het verzoekschrift. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals blijkt uit de uiteenzetting die volgt, in gebreke blijft. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt en dat hij niet aannemelijk maakt dat hij Iran heeft verlaten omwille van een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging.

4.4.3.1. Gevraagd om zijn vrije relaas te vertellen, verwees verzoeker naar een familieconflict (NPO, p. 5). Op het einde van het persoonlijk onderhoud stelde de *protection officer* hem de vraag of hij het zich nog herinnert dat hij bij de DVZ verklaard had dat hij ook een vrees had omdat hij een Baluch is. Hierop antwoordde verzoeker dat hij dat inderdaad had gezegd en dat hij Baluch is en dat hij niets meer heeft in Iran. Gevraagd of hij ook vreest omwille van etniciteit antwoordde verzoeker zeer vaag wat volgt: *“het concept is dubbelzijdig, de politie en de baluchen. Als er iemand komt gewoon met een mes je steken, dan ga je dood, die mens gaat vluchten, is buiten het land en dan pas komt de politie tussen. En ook politie wilt niets doen voor de baluchen, dat is een beetje van alle gedoe dat ik vrees bij terugkeer. Hier in BE heb ik mijn weg gevonden”* (NPO, p. 7). Op geen enkel moment heeft verzoeker aldus een concrete persoonlijke vrees geuit omwille van zijn etnie. Hij heeft evenmin gewag gemaakt van persoonlijke problemen die hij omwille van zijn etnie zou hebben ondervonden of zal dreigen te ondervinden, behalve dan een zeer algemene bewering dat hij er niets heeft omdat hij Baluch is. Waar verzoekers betoog er in essentie op gericht is dat hij als Baluchi problemen zal ondervinden in Iran en geen bescherming zal krijgen van de Iraanse autoriteiten, komt hij wederom niet verder dan een loutere verwijzing naar de algemene situatie in zijn land van herkomst. Dergelijke verwijzing volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Ook in het kader van zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich tot een verwijzing naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op verzoekers persoonlijke situatie, doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen. Er bevinden zich geen elementen in het rechtsplegingsdossier waaruit zou blijken dat iedere persoon met een Baluchi-etnie uit Iran een vrees voor vervolging koestert in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij op grond daarvan een gegronde vrees voor vervolging heeft.

4.4.3.2. Waar hij in het verzoekschrift opwerpt dat hij niet werd bijgestaan in een taal die hij begrijpt, blijkt nochtans uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat hij in staat was antwoorden te bieden op de door de *protection officer* gestelde vragen met bijstand van een tolk Farsi. Bovendien blijkt uit de stukken

van het administratief dossier dat op de bijlage 26 van verzoeker (administratief dossier, documenten DVZ, bijlage 26) van 18 november 2022 werd vermeld dat hij om bijstand verzocht van een tolk Farsi. Uit een brief van haar advocaat van 9 december 2021 blijkt dat deze verzoekt om een tolk Baluchi, gezien verzoekster slechts enkele woorden Farsi spreekt (adm. dossier, stuk 5, inventaris en documenten DVZ). Tijdens zijn verhoor bij de DVZ werd hij bijgestaan door een tolk Farsi en verklaarde hij dat zich akkoord met de inhoud van het gehoorverslag (AD CGVS, Vragenlijst 30.01.2023, laatste pagina). Uit de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" van 30 januari 2023 (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ) blijkt niet dat verzoeker opmerkingen formuleerden in verband met enige moeilijkheden qua taal of in verband met de taal van zijn verhoor. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud deelde de *protection officer* mee dat er geen tolk is die Baluch spreekt waardoor het verhoor helaas niet op een ander moment kan doorgaan met een tolk Baluch. Verzoeker antwoordde hierop wat volgt: *"Ik kan de tolk begrijpen, we kunnen in Farsi doorgaan, als ik ergens op een probleem stoot, zal ik naar het Engels overgaan"* (NPO, p. 2). Gevraagd of hij de tolk bij de DVZ had begrepen, gaf verzoeker aan wat volgt: *"Ja, die heb ik begrepen, want hij was heel intensief, korte vragen, naam van je moeder, vader, hoe lang zit je in BE, en hoe lang duurde het tot je hier was"* (NPO, p. 3). Verzoeker toont niet aan welk nadeel hij ervan zou hebben ondervonden bij de DVZ alsook tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS te zijn bijgestaan door een tolk Farsi en welk belang hij zou hebben bij dit middelonderdeel. Ook waar hij verwijst naar zijn moeder, die ook om een tolk Baluchi zou hebben verzocht, dient te worden opgemerkt dat die kritiek in het kader van haar situatie reeds werd beoordeeld in 's Raads arrest nr. nr. 277.652 en geen betrekking heeft op verzoekers situatie, waardoor deze niet dienstig is.

4.4.3.3. De commissaris-generaal stelt op goede gronden vast dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn paspoort, hoewel niet doorslaggevend, wel degelijk een negatieve indicatie vormen voor de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Verzoeker betwist die tegenstrijdigheden niet, doch schrijft dit in zijn verzoekschrift toe aan zijn leeftijd. Hij wijst erop dat hij nog maar 19 jaar is en slechts 15 jaar oud was toen hij in België aankwam. Verzoeker kan zich bezwaarlijk verschuilen achter zijn leeftijd ter vergoelijking van zijn opmerkelijk tegenstrijdige verklaringen aangaande het al dan niet bezitten van een paspoort. Hij werd bij de DVZ en bij het CGVS immers gehoord toen hij reeds 19 jaar en aldus geen *infans* meer was. Een verwijzing naar de verklaringen van zijn moeder, namelijk dat zij haar documenten in het water had verloren, is evenmin van die aard om voorgaande tegenstrijdigheid te doen opheffen.

4.4.3.4. Waar in zijn beslissing verwezen wordt naar de motieven van de beslissing genomen ten aanzien van zijn broer, voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal niet zoveel gewicht mocht toekennen aan diens verklaringen om vast te stellen dat er tegenstrijdigheden zijn tussen diens verklaringen en die van hun moeder. Hij legt uit dat zijn broer nog te jong was om het familieconflict, naar aanleiding waarvan het hele gezin uit Iran zou zijn gevlucht, te begrijpen. Verzoeker kan hierin niet gevolgd worden. Een verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen, zodat de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met hem kunnen worden beoordeeld (artikel 48/6, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet). Deze elementen omvatten onder meer zijn verklaringen en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Verzoekers broer die niet zoals verzoeker op het moment van zijn beschermingsverzoek ongeveer 19 jaar was, kan bezwaarlijk voorhouden dat er omwille van zijn leeftijd niet verwacht kan worden dat hij de redenen kent op grond waarvan hij een beschermingsverzoek indient.

Het dient bovendien te worden benadrukt dat de Raad in arrest nr. 277 652 van 20 september 2022 reeds een tweede keer – het ging voor de moeder om een volgend verzoek om internationale bescherming – heeft geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan het familieconflict dat eerder werd ingeroepen door verzoekers moeder en dat nu ook in onderhavig beroepsverzoekschrift wordt aangehaald. Verzoeker brengt geen enkele elementen aan die de eerder gemaakte beslissing van de Raad, waaraan gezag van gewijsde kleefte, te doen wankelen.

4.4.4. Uit wat voorafgaat is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan het aangebrachte vluchtrelaas of aan de door verzoeker ingeroepen vrees.

Verzoeker kan zich dan ook niet steunen op de elementen aan de basis van zijn ongeloofwaardig bevonden relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend.

4.4.5. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanbod, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker, die wederom verwijst naar het gegeven dat hij tot de Baluchi-minderheid behoort, toont evenwel met zijn loutere verwijzing naar (algemene informatie omtrent) de situatie tussen die minderheid en de Iraanse overheid geenszins aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert. Noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het onderhavige verzoekschrift kan enig element worden ontwaard dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

In hoofdte van verzoeker kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

4.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.7. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen.

4.8. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtredenen uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn raadsman, dit in aanwezigheid van een tolk die het Farsi machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

I. FLORIO